

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tilsyn med Pleiebørn.

(Lovforslaget findes i Tillæg A, Sp. 2083 ff.)

Sagen jattes under Forhandling.

Openbøll: Lagtet jeg begjærer Ordet først, anser jeg mig fritaget for at komme med nogle almindelige humane og anerkjendende Betragtninger i Anledning af det foreliggende Lovforslag og om den Trang, der maatte være dertil. Der er i den senere Tid jo skrevet og talt saa meget derom, at det maa anses for hensigtsvarende, at den høitæredede Minister har søgt at udvide de Regler, som i de senere Vedtægter for Kjøbenhavn og andre Egne af Landet ere blevne givne med Hensyn til Pleiebørn, til hele Landet. Jeg har imidlertid nogle Bemærkninger at gjøre ved det foreliggende Lovforslag, som egentlig ingenlunde berøre Realiteten, men nærmest Udførelsesmaaden, Formaliteten. Forslaget er jo, som man ser af Bemærkningerne, nærmest stemmende med den Sundhedsvedtægt, som gjælder for Kjøbenhavn; men det kunde være et stort Spørgsmaal, om de Regler, der ere hensigtsmæssige for Kjøbenhavn og for de større Kjøbstæder maaste, kunne siges at være anvendelige paa Landet og i Landdistrikterne. Jeg tror ikke, at man saaledes uden videre kan tage Kjøbenhavn til Mønster, ikke med Hensyn til Omfanget af Om sorgen for Pleiebørnene, men med Hensyn til den Maade, hvorpaa den iværksættes. Jeg har her den samme Bemærkning at gjøre som ved det forrige Lovforslag, nemlig at jeg tror, at det vil være rigtigst, at det gjøres til en kommunal Sag, ikke til en Politisag. Som Lovforslaget foreligger, er det Politiet, som det hele ledende Tilsyn er underlagt; det kan være fuldkommen rigtigst i Kjøbenhavn og i Kjøbstæderne i det Hele; men jeg tror paa ingen Maade, at vi vilde være tjente med paa Landet at faae den samme Ordning. — Hovedbestemmelsen er jo § 2, at Ingen maa mod Betaling have noget Barn, der er under 7 Aar gammelt, i Kost og Pleie, uden dertil at have erhvervet Politiets Tilladelse. Jeg er ganske enig i den Betragtning, at det at drive en Forretning med Pleiebørn og, om jeg maa bruge det Udtryk, at bruge det som Erhverv, maa være skarpt Tilsyn underkastet. Men selv bortset fra, at jeg ikke tror, at det kan siges, at

Børnepleien paa Landet drives som Erhverv — det er vistnok aldeles undtagelsesvis — tror jeg ikke, at det er den rette Autoritet, man henvender sig til, naar man siger, at Vedkommende dertil skal have Politiets Tilladelse. Lad os tage et bestemt Exempel — det er jo i Reglen uægte Børn — en Kvinde har et Barn, som hun vil have sat i Pleie hos en Husmand, som maaste bor en 3 à 4 Mil fra Herredsfogden, og beder ham om at tage det. Han tager Barnet, men saa skal der, førend dette Meineste har Lov til at tage det, adskillige Formaliteter til, der skal erhverves Politiets Tilladelse; men denne Tilladelse kan — det staar ligefrem ogsaa i Bemærkningerne — ikke gives uden foregaaende Undersøgelse. Hvorledes skal nu Politiet anstille en saadan Undersøgelse? Politimesteren kan ikke selv reise derud og se paa Manden — det vilde ogsaa nytte grumme lidt, for han har intet Kjendskab dertil, den eneste Maade, som Politimesteren kan bære sig ad paa, er at henvende sig til Sogneraadet eller Sogneraadets Formand og spørge dem, om de kjender den paagjældende Familie, og om det er en Familie, som man kan betro et Barn til. Men hvad hvad skal saa denne Omvei til? Det ser jeg ikke. Hvorfor ikke sige i Lovforslaget, at Ingen maa mod Betaling, tage noget Barn, der er under 7 Aar gammelt, i Kost og Pleie uden Sogneraadets Tilladelse? Det er de Mænd, som ere satte til at styre Kommunens Anliggender, og det er de Mænd, som kjender alle Folk i Sognet og vide Besked med, om man kan betro et saadant Barn til vedkommende Familie eller ikke, og man faar meget sikkrere Resultater, naar Sogneraadet bliver den raadende Myndighed der, end naar Politiet bliver det. Naar Politiet henvender sig til Sogneraadet, vil dette meget ofte trykke sig ved at sige nei, den Familie bør ikke have Pleiebørn. Det ville de kunne gjøre, naar Sagen foreligger Sogneraadet selv, de have da mange Maader, hvorpaa de kunne afvise en saadan Sag uden ligefrem at erklære en Familie uværdig til at tage Pleiebørn. Det er i Grunden den eneste Indvending, jeg har at gjøre mod Forslaget, at alle de Steder, hvor der staar „Politik“ maa det Ord forandres til „Fattigvæsen“ eller „Sogneraadet“; der kommer ogsaa meget mere Harmoni i Lovforslaget, dersom vi gaa den Vej. I Bemærkningerne siges det, at Lovforslaget kun gjælder om Børn, der ere under 7 Aar, fordi Barnet, naar det er over 7 Aar og indtræder i den skolepligtige Alder, ikke saaledes vil kunne undrages alt Tilsyn fra det Offentliges Side som i den yngre Alder. Det er meget